

Сьогоднішня ранкова звістка прямо таки приголомшила всю (без будь якого перебільшення!) журналістську спільноту України. Вона була, мов грім серед ясного неба: у Києві, на одній з вулиць Шевченківського району, близько 7 години ранку знайшли закривавлене тіло Олександра Бухтатого - головного консультанта Департаменту інформаційної політики Адміністрації Президента України. Уже трішки пізніше правоохоронці висунули свою версію: чоловіка пограбували а потім жорстоко вбили. У те, що сталося, не хочеться вірити. Але...

Для усіх нас Саша (так ми його, по простому і водночас шанобливо, називали під час зустрічей на різних рівнях) ніколи не асоціювався з титулом чиновника. Тим більше - чиновника з Печерських пагорбів. Він завжди був на зв'язку, завжди радів, як мала дитина, кожній зустрічі чи то в Києві, чи то в Рівному. А на завтра була запланована нова наша зустріч - у Львові. На спільному засіданні членів секретаріатів Рівненської, Волинської та Львівської областей ми мали обговорити насущні питання, пов'язані з виживанням уже реформованих друкованих видань, поглиблення військово-цивільного партнерства у сфері ЗМІ (саме з цього питання мав виступати Олександр). А ще мали обговорити проблеми, які виникли останнім часом у стосунках редакцій газет та "Укрпошти"... Сподіваємося, цей захід відбудеться. На превеликий жаль, вже без нашого Саші...

Він дуже добре розумівся на всіх без винятку проблемах журналістів, оскільки й сам тривалий час був головним редактором районної газети на рідній йому Харківщині. Його двічі (загалом упродовж 10 років) колеги обирали секретарем Національної спілки журналістів України за головування Ігоря Федоровича Лубченка. Та що там казати: Олександр завжди був своєю людиною, ніколи не козиряв своєю щойно захищеною докторською дисертацією, тим службовим становищем, яке займав...

Наприкінці минулого року ми разом побували у польському Хелмі, зустрічалися з ректором Вищої школи міжнародних стосунків і суспільних комунікацій Міхалом Голосьом, спілкувалися на тему поглиблення взаємин журналістів двох сусідніх держав. І коли я кілька годин тому телефоном повідомив Міхала про жахливу трагедію, він довго не міг прийти до тями. А наприкінці розмови запитав: "Та що ж це твориться нині в Україні?". Відповісти мені було нічого...

Господи, кому ж на заваді стала ця чудова, безкорислива людина? Чому від нас за межу так передчасно йдуть найкращі? Знаємо: на місце жахливого злочину виїжджали правоохоронці. Але дуже (!!!) хотілося б, аби справжні вбивці нашого колеги не unikли справедливої кари!

Царство небесне, тобі друже. І вічна наша пам'ять. Співчуваємо дружині, сину і всій родині Олександра Євгеновича Бухтатого.

Від імені секретаріату - Дмитро ТАРАСЮК, голова обласної організації НСЖУ.